

100-sanaa Mikkelistä

Olen kasvanut koko elämäni Mikkelissä. Nämä 15 vuotta olen pysynyt samassa paikassa hievahtamatta ja lähtemättä muualle elämään. Jokin vain on minua sitonut tänne, vaikka joskus mieli tekisi juosta täältä kauas toisaalle, aloittaa kaiken alusta. Ajatus lähdöstä on pelottava ja varmasti yksi syy olla lähtemättä.

Olen aina pitänyt seudun luonnosta ja tahtonut majoittua lähelle luonnon rauhaa. Vaikka olen varttunut kaupungissa, en silti luokittele itseäni kaupunkilais tytöksi vaan pidän itseäni maalaistyttönä. Ehkä se johtuu taustoista, isäni on kotoisin kaupungista ja äitini maalla. Kuka tietää. Mutta luonto on minun koti. Kun mieli mustuu ja enkä kuule omia ajatuksia pääni sisällä, juoksen lähimpään metsään. Ihana hiljaisuus ja rauha, täällä minä lepään.

Mikkelin luonto on se, jossa on mahdollisuus ihmisen rauhoittua ja hiljentyä. Toivon, että ne säilyvät eikä ihmiskunta aiheuttaisi ilmastonmuutoksellaan sen tuhoa.

Veera Määttä